

Kirsten Jacobsen (FP):

Nu er jeg jo så heldig, at jeg har 10 minutters talletid. Så nu kan jeg, inden jeg starter på min ordførertale, få lov at komme med en supersuperkort bemærkning til hr. Holger K. Nielsen.

Man kan altid have forskellig opfattelse af, hvor meget informationsmateriale man har brug for, og hvor lang tid der skal gå, før man er parat. Jeg må jo sige, at i de fleste tilfælde er det dem, som mangler informationer, som må give udtryk for det synspunkt. Og jeg ville aldrig nære mistanke til hverken SF eller hr. Holger K. Nielsen om, at det også kan spille en rolle, at så længe det her udvalg sidder, har man hånd i hanke med finansloven og eventuelt en indflydelse herpå. Den mistanke ville jeg aldrig komme frem med offentligt.

Jeg vil i øvrigt koncentrere mig om sagen. Onsdag den 27. oktober 1993 påtog skatteminister Ole Stavad i sit svar til tidligere folketingsmedlem Jens Thoft under spørgsmål nr. S 113 sig det fulde skatteretlige og skattemæssige ansvar for det famøse skattefradrag, som Sparekassen Nordjylland fik i forbindelse med overtagelsen af Himmerlandsbanken via den efterhånden berømte telefax den 23. august kl. 03.30 om natten.

Den 3. oktober i år offentliggjorde undersøgelsesretten under ledelse af Sø- og Handelsrettens præsident, Frank Poulsen, sin beretning om sagen med en hidtil uset klar konklusion om, at Sparekassen Nordjylland blev lovet et ubetinget fradrag på 173 mio. kr., og at dette fradrag var klart ulovligt. Alene på den baggrund er det uforståeligt ikke alene for mig, men også for store dele af befolkningen, at skatteministeren ikke af sig selv øjeblikkelig trådte tilbage ved beretningens offentliggørelse.

Når man derudover tænker på, at statsministeren i forbindelse med sin tiltræden lancerede begrebet en ny politisk moral, er det endnu mere uforståeligt, at statsministeren ikke har taget affære, når skatteministeren åbenbart ikke ville leve op til det ansvar, han rent faktisk påtog sig her i Folketingssalen den 27. oktober 1993.

10 dage efter er vi stadig i samme situation. Folketinget er målløst, befolkningen er målløs. Jeg forstår det godt. Skatteministeren har talt usandt, skatteministeren har vildledt Folketinget, og skatteministeren har givet mangelfulde oplysninger.

Ud over det helt klare politiske og moralske ansvar, som påhviler enhver regering og enhver minister i forbindelse med udøvelsen af deres

hverv, påhviler der ministre et ganske særligt ansvar. Det er beskrevet i ministeransvarlighedsloven, hvorefter ministre kan straffes, såfremt de over for Folketinget giver urigtige, vildledende eller mangelfulde oplysninger. Alle tre ting har skatteministeren gjort sig skyldig i i forbindelse med Folketingets behandling af denne sag i efteråret 1993.

I samrådet med Folketingets Erhvervsudvalg torsdag den 28. oktober 1993 påstod skatteministeren, at skattemyndighederne ikke kendte købesummen for aktiverne ved overtagelsen af Himmerlandsbanken – dette på trods af at Sparekassen Nordjylland allerede den 13. oktober 1993 i en pressemeddelelse, som var forhåndsgodkendt i Told- og Skattestyrelsen, oplyste den præcise købesum for Himmerlandsbanken, og at sparekassen i et udkast til et brev til mig dateret den 19. oktober og afsendt pr. telefax kl. 10.37 til Skatteministeriet på side 2 nederst skriver:

»Skulle vi have købt et skattemæssigt under-skud af samme størrelse, ville markedsprisen have været ca. 17 mio. kr.«

Dette afsnit er fjernet i den endelige version, som jeg modtog, og som den 23. oktober blev omdelt som bilag i Folketingets Erhvervsudvalg.

Købesummen og sågar dennes fordeling på de forskellige aktiver fremgår endnu tydeligere af et brev fra Sparekassen Nordjylland til mig, og som altså er omdelt under bilag nr. 43. Brevet indeholdt foruden de allerede nævnte oplysninger kuratorernes redegørelse for den beløbsmæssige fordeling på aktiverne, et konkursregnskab med status pr. overtagedesdagen fra revisionsfirmaet Mortensen & Beierholm, der på kroner og øre viser de enkelte aktivers pris, samt en balance, der præcis viste, hvilke af Himmerlandsbankens aktiver der blev overtaget af Sparekassen Nordjylland, og til hvilke priser.

I flere timer holdt skatteministeren på samrådet den 28. fast ved, at købesummen var ikke kendt, på trods af at jeg og SF's daværende skatpolitiske ordfører, Jens Thoft, under mødet gentagne gange henviste til den klare, præcise dokumentation, som lå omdelt i bilag 43, og hvor den præcise købesum var angivet.

Uanset hvor mange gange dette blev fremført, fastholdt skatteministeren krampagtigt, at købesummen ikke var kendt, og endvidere, at når vi ikke forstod det, var det, fordi skatteministeren var en dårlig pædagog. Hr. Jens Thoft sagde